

**17. Międzynarodowa Konferencja
Geografów Historycznych
(International Conference
of Historical Geographers) –
Warszawa, 15–20 lipca 2018 r.**

W dniach 15–20 lipca 2018 r. odbyła się 17. Międzynarodowa Konferencja Geografów Historycznych (*International Conference of Historical Geographers*), organizowana przez Instytut Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk oraz Uniwersytet Warszawski (przede wszystkim Wydział Geografii i Studiów Regionalnych oraz Instytut Historyczny). Wydarzenie to odbywa się co trzy lata od 1975 r., gromadząc badaczy, którzy łączą w pracy przeszłość i przestrzeń. Ostatnie spotkanie miało miejsce w Londynie w 2015 r.

Podczas konferencji odbywającej się w gmachu Dawnej Biblioteki Uniwersyteckiej w Kampusie Głównym

Uniwersytetu Warszawskiego wygłoszonych zostało 368 referatów, co wymagało organizacji nawet dziesięciu równoległych sesji. W obradach uczestniczyli badacze z całego świata, w tym jedna trzecia z Polski (reprezentanci ośrodków naukowych z Lublina, Łodzi, Krakowa, Poznania, Warszawy i in.). Podczas pięciu dni konferencji wygłoszono 5 referatów plenarnych, zorganizowano 81 sesji tematycznych z referatami oraz 7 sesji posterowych.

Pierwszy referat plenarny odbył się w niedzielę i w odróżnieniu od pozostałej części konferencji miał miejsce w budynku Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk. Prof. Felix Driver z Wielkiej Brytanii mówił na temat roli biografistyki w geografii historycznej (*Biography and geography: from the margins to the centre*). Poniedziałkowy wykład, łączący historię środowiskową, historię zwierząt i geograficę historyczną, wygłosiła prof. Karen Morin ze Stanów Zjednoczonych (*Prisoners and animals. An historical carceral geography*). We wtorek prof. Humprey Southall z Wielkiej Brytanii poruszył temat modelowania historycznych danych przestrzennych na potrzeby aplikacji internetowych (*Spaces, places, features and units. Web-enabling historical geography*). Ostatni referat plenarny odbył się w czwartek – brazylijski badacz Diogo Cabral połączył w nim problem analfabetyzmu ze zmianami społecznymi i środowiskowymi w Brazylii (*Overwriting the land. Alphabetic literacy and socio-environmental change in early Brazil*).

Sesje tematyczne ułożono w 22 grupy, a były wśród nich takie zagadnienia, jak kartografia, klimat, środowisko, podróże, historia nauki, studia osadnicze, miejskie i społeczne, kwestie polityczne i in. Najwięcej referatów (47) wygłoszono w sesji związanej z historią nauki, środowiskiem (44) i podróżami (36), a najmniej – w sesjach poświęconych *gender* (4), ekonomii i przyszłości (po 5). Zorganizowane zostały także dwa panele dyskusyjne, dotyczące przyszłości geografii historycznej jako dyscypliny

naukowej z perspektywy jej przedmiotowości (pierwszy) i piśmiennictwa (drugi).

Postery, poza sposobem tradycyjnym, udostępniono również w aplikacji mobilnej. Za najlepsze prace przewidziano nagrody: siedem pieniężnych, a dla zwycięzcy – półroczny staż naukowy w wybranej jednostce w Polsce. Laureatem nagrody głównej została Patricia Aranha z Brazylii, która przygotowała poster pt. *Feminin geographies: social adequacy and gender role on the production of Brazilian geographical knowledge*. Jej staż odbędzie się na Zamku Królewskim w Warszawie oraz w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W obradach konferencyjnych wzięło udział ponad 400 naukowców z 39 krajów, w tym 100 osób z Polski. Dzięki wysokiemu poziomowi naukowemu, przyjaznej atmosferze oraz znakomitej organizacji wydarzenie okazało się dużym sukcesem. Kolejna, osiemnasta Konferencja Geografów Historycznych odbędzie się w 2021 r. w Rio de Janeiro. ■

Tomasz Panecki, Katarzyna Słomska
(Warszawa)